

obecni

Mirka Szychowiak

jakie
to
życie
jest
krępujące

Redakcja serii: Rafał T. Czachorowski

Projekt serii,
projekt okładki: Daria K. Kompf
zdjęcie autorki: Anna E. Klimowicz

Korekta: Aleksandra Kotowska

© Copyright by Mirka Szychowiak
© Copyright by Fundacja Duży Format

Wydawca: Fundacja Duży Format
skr. poczt. nr 47
U.P. Warszawa 148
03-295 Warszawa

www.fundacijadf.pl
www.poecipolscy.pl

biuro@fundacijadf.pl
tel. 22-127 59 4

ISBN: 978-83-64530-41-8

W jasno

Nikt nie chciał jej rozgrzeszyć, bo zaczęła winy rozbierać na części i za niewinne uznać to, co w grzechu piękne. Wejście na tę górę – miało być odkupieniem.

Widziałem kiedyś pobielane kości, lśniący performance w wysuszonym korycie rzeki. Jak jej nie uwierzyć, że tak właśnie było, przecież za chwilę umrze i nie musi kłamać.

Podobno na szczycie płaskim i twardym jak łożo pokutne – myślała z rozrzewnieniem o grzechach, których nie zdążyła popełnić. Tutaj miała się klarować jej zmacona czystość.

Nie mogła się jednak uwolnić od tęsknot – wgniałała je palcami w wilgotną ziemię, jakby chciała zasiać tam jakąś prośbę.

Wiatr zmiatał ją ze szczytu, kierował na skały a potem spychał na brzeg górskiej rzeki i topił powoli, póki jeszcze żyła. Wysychały razem coraz jaśniejsze, ze zgodą wypisaną na dnie.

Porosłam

Skopana, wygładzona grzbietem
dłoni, czekam na wszystko
z czego wyrośnie głód.

Wysypisko kamieni – pole niczyje.
Ani razu nie byłam tu matką, choć
każdego dnia coś przychodzi na świat.

Z odciętym pędem można się tylko
tułać, ze sobą na karku – z kamieniem,
który nie umie się ze mnie wykruszyć.

Odbicie

Kryształowa ryba, samotna i martwa
spoczywa na bezludnej półce.
Wlewam w nią fragment oceanu;
piasek osiada na dnie brzucha
i spiętrza się, w bólu rodząc wydmy.

Nie cieszy mnie to oszustwo,
powinnam ją rozkuć i zostawić
w spokoju. Osobno samotną, jak ja.

Na dnie pustyni dwie ryby
– jedna płacze, druga chce.

Mirka Szychowiak – Finalistka Ogólnopolskiego Konkursu Poetyckiego im. Jacka Biereżina. Publikacje m.in. w *Obrzeżach*, *Nowej Okolicy Poetów*, *Cegle*, *Szafie*, *Trumlu*, *Arteriach*, *Arkadij*, *Dyskursie*, *Odrze*. Laureatka kilkunastu ogólnopolskich konkursów poetyckich, w 2005 roku ukazał się jej debiutancki tomik *Człap story*. W 2010 roku zostały wydane dwie książki poetyckie: *Jeszcze się tu pokręcę* (nominacja do Nagrody Literackiej Nike) i *Proszę nie płakać* (główna nagroda w OKP Malowanie słowem).

W 2015 roku ukazały się dwie kolejne książki autorki: *Gustaw znikąd* (poezja) oraz debiut prozatorski *Gniazdozbiór*. W tym samym roku M. Szychowiak została finalistką Międzynarodowego Festiwalu Opowiadania. Jej teksty znajdują się w antologii dolnośląskiej literatury *Rozkład jazdy*, *Warkoczami*, *Antologii nowej poezji*, antologii *Obiecaj*, w *Nielegalny prąd. Antologia wierszy wrocławskich i podwrocławskich wyborze Jacka Bieruta* (wydanie w języku ukraińskim), w dwujęzycznej antologii *Free over blood* wydanej przez Off_Press i Zeszyty Poetyckie oraz w *European Literature Network*. Autorka mieszka w Księżycach pod Wrocławiem.

Zamiast postowia

RTC: Często szukasz natchnienia i jeżeli tak, to gdzie?

Mirka Szychowiak: Wiersze są wszędzie, ale ja ich nie szukam, one same mnie znajdują, jeśli chcą, bym była ich matką. Ta poetycka ciąża rozwija się w mojej głowie do momentu, aż wiersz nabiera wyraźnego kształtu. Wtedy go piszę, aż do końcowej kropki.

Pracujesz nad wierszami, czy po zapisaniu od razu są gotowe do publikacji?

Czy jest skończony? Taka sytuacja zdarza się bardzo rzadko. Nigdy nie poprawiam, nie zmieniam niczego w tekście zaraz po napisaniu. Trzeba ochłonać, nabrać dystansu, trzeba się w swoim tekście odkochać. Po tygodniu, po miesiącu, kiedy jestem znacznie dalej od tekstu – widzę, co w nim jest nie tak, czego jest za dużo, a co umknęło.

Czy miejscowość, w której mieszkasz ma wpływ na twoje pisanie?

W Księżycach zaczęłam NAPRAWDĘ pisać. Ale to wcale nie musiały być Księżyce. Ważniejsza była świadomość, że w końcu mam coś swojego - dom. Poczucie, że mam coś na własność i nikt mi tego nie odbierze – obudziło mnie, wręcz kazało w jakiś sposób wyrazić się. Nie planowałam być poetką, tego się nie da zaplanować.

spis wierszy

W jasno	5
Porosłam	6
Odbicie	7
Zamieć	8
Zamiast wszystkiego	9
W zaparte	10
Ani, ani	11
Trzeci migdał	12
Z ust	13
Ewentualnie	14
Tak czy inaczej	15
Dżem session	16
Grunt	17
Nudy	18
Wirus	19
Cząstki	20
Apetyt	21
Poprawki	22
Bez odbioru	23
Nie chcesz	24
Nie mówi się	25
Najniżej	26
Przesiadka	27
Niczego	28
Wyjaśnienie	29
Do stołu	30

Nie nazwę, nie umiem.....	31
Po kim, po czym.....	32
Wtedy	33
Lapidarium	34
<i>notka bio</i>	35
<i>zamiast postowia</i>	37